

TERTIA laryngis cartilago.

qui primæ cartilaginis processum ualidissimè excipit. Inferior cartilaginis secundæ pars, ubi laryngis posteriora constituit, nonnihil tenuis uisitur, deorsum magis, quam reliqua ipsius inferioris partis sedes, porrecta. id quod, ut musculi ex remotiori sede in initium ducerent, qui rectè per cartilaginis secundæ longitudinem expansi, tertiæ cartilagini inseruntur. Huic cartilagini nullum nomen inditum est, ac iccirco peculiari nomine nobis innominata nuncupabitur. Si tamen quis sedulo eius effigiem inspexerit, atque alicuius rei formæ illam conferre, tandemque hinc ipsi nomen indere uoluerit, haud aliud illi conformius adinueniet, illo Turcarum anulo, quem sagittantes dextro pollicis imponunt, ut eius anuli beneficio arcus neruum robustius trahant. Is enim anulus illa parte, qua pollicis interiora respicit, anteriori secundæ cartilaginis sedis similis uisitur: qua uero externam pollicis sedem regit, posteriori secundæ cartilaginis regioni utriusque conuenit: quemadmodum ex hac anuli effigie, quem margini adhibeo, est cernere. * Tertiam laryngis cartilaginem Græci ἀγύταινον & ἀγύταινοειδὴ uocant, quod quum integra adhuc est, & membrana tunica uel asperam arteriam intus succingente adhuc obducitur, illi ollarum parti simillima sit, qua aquam manus lauaturis affundimus. Illi namque ollarum oris sedis aptius congruit, quam ligneis illis conchis, quibus nautas sentinam exhaurire, ac olitores irrigare hortos conspiciamus. siquidem & eiusmodi stulis seu uasculis Græci hanc cartilaginem contulisse uidentur, non quidem toti uasi, sed ipsius mucroni. Vt cunque sit, tertiam laryngis cartilaginem unicam simplicemque omnes dissectionum professores describere, quum interim membranæ suis liberata, sit gemina: & duabus constituatur cartilaginibus, ligamentorum duntaxat beneficio & laryngem succingentis membranæ, inuicem admodum laxè commissis. Ac harum una quidem dextro secundæ cartilaginis lateri, altera uero sinistro innititur, sinum laeuem & altè satis cælaturum obtinens, quo secundæ cartilaginis tuberculum excipit. itaque articulatur, ut ad internam laryngis amplitudinem, ac rursus extra illam moueri possit, hæcque cæteris laryngis cartilaginibus maximè mobilis existat. Vtriusque cartilaginis basis ampla est, & anteriori sede in longum processum finit, in interiora laryngis exporrectum. Superiores uero harum cartilaginum partes sensim à basi inuicem dehiscētes, ac dein tenuiores mollioresque, & adiposæ reditæ, mutuo uniuntur, & dextræ cartilaginis superior pars sinistra cartilaginis parti coniungitur, eam laryngis sedem extruit, quæ illi ualorum parti congruit, qua aquam manibus affundi supra commemorauimus. Atque hæc quidem laryngis sedes adeo mollis flexilisque est, ut uomentibus in internam laryngis amplitudinem antrorsum reclinetur, asperamque arteriam adeo exquisitè integat, ut ne minimum quidem ex uomitu arteriæ ipsi illabatur. Cæterum & si tertia hæc cartilago gemina sit, duabusque cartilaginibus extruatur, ob id tamen eam duarum cartilaginum loco non enumerabimus: sed unius tantum aliorum Anatomicorum more nobis habebitur, tertiæque nuncupabitur, quò minus illorum placita qui cartilagine numerarunt potius, quam descriperunt, plus æquo turbare uidear. His tribus igitur laryngis cartilaginibus, alia quædam mollis, & substantia tertiæ cartilaginis superiori parti prorsus similis, accedit, quæ laryngis perelegans efficitur operculum, accuratè prohibens, ne quid cibi aut potus in laryngem defluat. Enascitur autem hoc laryngis operculum ampla & antrorsum curuata basi, ab interiori scutiformis regione iuxta partem ipsius elatiorem, hinc introrsum procedens, trianguli imaginem exprimit, cuius basim operculi à scutiformi cartilagine exortus, aut ipsius cum ea cartilagine cōnexus efformat. Trianguli uero uertex, ea pars est, quæ introrsum ueluti ad stomachi regionem producit. Corpus hoc quæ palatum respicit, gibbum est ac mollius: quæ autè laryngi innititur, cauum sinumque, ac multo quàm superiori parte durius. In extremo autem ipsius, quo stomachum spectat, insigniter molle est, pinguique obductum membrana ligamenti quodammodo naturam refert. quæ uero scutiformi committitur cartilagini, etiam multa abundat adipe, neque inibi adeo durum atque in sui medio cernitur. Plerique corpus hoc præcipuum uocis organum esse putarunt, id temere γλωττιδα & επιγλωττιδα uocantes: quum tamen hæc nomina penitus pugnantes, diuersasque prorsus partes, ueteribus illis Anatomes professoribus significauerint. γλωττις enim laryngis rimam indicat, quam duo tertiæ cartilaginis processus in media laryngis amplitudine pingui membrana obducti constituunt, & quam præcipuum uocis organum esse in quinto libro demonstrabimus. Illi namque eiusmodi rimam γλωττιδα seu lingulam uocant, ab ea lingularum similitudine, quam ex duabus arundinum laminis inuicem compactis tibij accommodari uidemus. Cæterum επιγλωττις nuncupatur laryngis operculum, dictæ nuper laryngis lingulæ impositum, & ne quid inter edendum in eam decidat cauens. Quod uero id nostri seculi medicos lateat, non ipsi tantum in causa sunt, nihil præter autorum sensa, citra omnem sectionis usum, sectantes: uerum & Celsus etiam hæc perperam (uti sane quæ ad Anatomen spectant permulta) intelligens, illud laryngis operculum lingulam appellauit,

Laryngis lin-
gula, seu rima
et præcipuum
uocis organum.

lauit, non expendens id Græcis επιγλωττιδα fuisse appellationem lingulæ fistularum assimilamus, incumbit: aut ignorat, sedem partem uel esse, quam lingulæ conferri possit, næ lingulæ imaginis satis accedit. Quinetiā Celsi errore επιγλωττιδα lingulā uertit, quum interim Aristoteles laryngis partem, seu sedem, quam ueteres lingulam uocant, & tum meritò censetur. Vt modo præterea, quoties apud Græci exemplaris scriptorum uitio, γλωττις pro επιγλωττιδα uerum hæc latius suo loco exequar. hic namque tantum instituisse sat fuit, quanto ad musculorum in secundo libro de etiam reliquis asperæ arteriæ cartilagine, quæ coniungunt, unā cum omnibus quæ ad asperam arteriam pertinentem tempestiuū erit, rationem ac modum subiungere, parentur, aut per Anatomen discantur, ad eam uidelicet descriptionem, illarum secandi artificium (prout id suo

QUO ARTIFICIO HUMANI CORPUS ris ossa & cartilagine inspectum Caput XXX

CONSUEVERUNT medici hanc neque ad solos syrupos scribendo medio cri labore ossa, quæ ad dissectionem uicem iuncta, siue singula separatim, uel alius mortui cadauer, magis & uiscera nullo soluto corporis articulo dissectum corpus immittentibus nonnihil aquæ dein aspergentes. Deinceps ubi arcanum sent, eam undique angustis foraminibus perforatam, ramis marcescentibus iam carniū reliquijs temporis succo abscederet. Post dies aliquot, exemptum cadauer passim mente adhibita, ne aliquis ossium connexus in eo opereliantia (quorum interuentu hærent) integra custodiam articulos niterent. Emundatum cadauer, eo situm illa forma compositum spectari uolebant, soli exponere ossium articulos in eo posito continerent. Verum hæc prelest, sordida, ac difficilis est, nullos ferè ossium ostendit eius generis reliqua in ossibus præcipuo studio spectant nigricantibus ligamentis adhuc obducantur. adeo fardoctrinam pene nihil accomodat. Quemadmodum ne gamentorum, neruorum, uenarum & arteriarum uidentur datis nostræ artis professores imposuerunt) quicquam forum animos cohibet, ne eorum, quæ iam dicebam, ossibus expetant. Hi namque asserunt, illa solum e corporis emaciat, non autem nuper mortuis discenda esse, quæ in corporibus ad eum modum adaptatis, prorsusque hæc omnia in homine nuper mortuo melius multo à nobis aut intestinorum, aut cordis superficiem studiosis commensatis inceptè proponebāt, interim à cæteris corporis partibus pacto alia corporis particulæ sint aggrediendæ, suis locis ut modò subiiciā, leui negotio adaptabis, si discendi saluti studio Galenus imprimis requirit, laborum patiens actus cadauer, quaecumque id sit (quamuis tamen morbo cunctum carnibus, uisceribus & cuti reponendis, & sanguinā cum magno grandique lebere, cuiusmodi illi sunt quibus is nanque coquendis ossibus est aptissimus. Huic igitur pyrus in asserem distenderetur, ut huic asseri cartilagine non